

ЗП

*

.- Поради непровереност преку МВР дали адресата на обвинетиот е точна или не, не може да се прекине прекршочната постапка по чл.100 од ЗП.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Основниот суд во Берово со обжаленото решение Прк-316/11 од 29.09.2011 година ја прекинува прекршочната постапка против Д. А. од С. поведена по барање за поведување на прекршочна постапка на ОВР Берово, за сторен прекршок по чл.234 ст.1 од ЗБСП.

Првостепениот суд го повредил материјалниот закон, кога ја прекинува прекршочната постапка против обвинетиот Д. А. од С. за прекршок по чл.234 ст.1 од ЗБСП.

Врз основа на чл. 3, 4 ст.1, 7 ст.1 и 8 ст.1 од Законот за пријавување на живеалиштето и престојувалиштето на граѓаните (Службен весник на РМ.бр.36/92, 12/93, 43/2000, 66/07) секој граѓанин е должен да пријави или одјави живеалиште или престојувалиште или адреса на станот пред МВР.

Од увидот во поднесеното барање за поведување прекршочна постапка против обвинетиот Д. А. од С. видно е дека подносителот МВР - СВР Штип - ПС- Б. како адреса на живеење за обвинетиот ја навел ул.„27“ бр.16-а. Истата адреса ја доставил до судот и со писмениот поднесок бр.32.1.5-1489/2 од 21.09.2011 год. Истата адреса за обвинетиот ја истакнува и во изјавената жалба и во истата жалба тврди дека обвинетиот бил достапен. Значи нема пријавено обвинетиот во МВР промена на адресата на живеење.

Во чл.535 од ЗКП в.в. со чл.2 од ЗП е пропишано „Ако не се знае живеалиштето или престојувалиштето на обвинетиот кога тоа според одредбите на овој закон е неопходно, судот ќе побара од МВР обвинетиот да го побара и да го извести судот за неговата адреса“.

Во чл.90 од Законот за прекршоците е пропишано дека „ако уредно повиканиот обвинет не се јави на поканата и своето недоаѓање не го оправда, или ако не било можно уредно да му се достави поканата, а од околностите е очигледно дека обвинетиот одбегнува, а неговото присуство е потребно за правилно одлучување, ќе се одреди приведување“...

Во конкретниот случај од увидот во списите по предметот очигледно е дека првостепениот суд не ги применил цитираните одредби, поради што по оценка на овој суд и не биле исполнети условите за прекинување на прекршочната постапка против обвинетиот за

сторениот прекршок за кој се товари со поднесеното барање.

Поради овие причини следуваše поднесената жалба да се уважи, решението укине и предметот врати на повторно одлучување.

Решението на Основниот суд во Берово Прк-316/11 од 29.09.2011 година,-

Решено во Апелационен суд - Штип, на ден 14.11.2011 год. под Пркж.бр1434/11.

*

.-Непристапувањето на службените лица-полицајци пред првостепениот суд по уредна покана за нивно сослушување во својство на сведоци, не преставува околност што ја исклучува прекршочната одговорност, и според тоа не може да се донесе по овој основ одлука со која се ослободува од одговорност сторителот на прекршокот.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Основниот суд во Винаца со обжалената пресуда Прк.С.265/10 од 04.05.2011 год. обвинетиот Л. С. од К. го ослободил од одговорност за прекршок од чл.234 ст.1 од ЗБСП, а казнив по ст.6 од истиот член од ЗБСП, бидејќи постоеле околности што ја исклучуваат нејзината одговорност за овој прекршок. Одлучил трошоците на прекршочната постапка да паднат на товар на Судскиот буџет, а трошоците сврзани со ангажирањето на бранителот на обвинетиот во постапката во вкупен износ од 3.750,00 денари да паднат на Буџетот на РМ.

Непристапувањето на службените лица-полицајци пред првостепениот суд по уредна покана за нивно сослушување во својство на сведоци, не преставува околност што ја исклучува кривичната односно прекршочната одговорност, и според тоа не може да се донесе по овој основ одлука со која се ослободува од одговорност сторителот на прекршокот-обвинетиот Л., доколку постојат други докази. Околности кои ја исклучуваат кривичната односно прекршочната одговорност се: недостиг на возраст, душевно заболување, привремено душевно растројство, заостанат душевен развој, стварна заблуда, имунитет.

Во конкретниот случај првостепениот суд погрешно го ослободил обвинетиот Л. врз основа на чл.119 т.3 од ЗП, бидејќи не утврдил да постои било која од наведените околности кај обвинетиот Л. при сторувањето на прекршокот.

Околностите кои ја исклучуваат кривичната односно прекршочната одговорност можат да се применат како основ за ослободување по чл.119 т.3 од ЗП само ако прекршокот постои и ако обвинетиот е извршител на прекршокот.

Затоа првостепениот суд сторил и повреда на КЗ од чл.356 т.2 од

ЗКП в.в. со чл.2 од ЗП.Ова повреда е од апсолутен карактер

Во чл.229 од ЗКП в.в. со чл.2 од ЗП се пропишани кои мерки треба да ги преземе судот до колку уредно повиканиот сведок не се јави пред судот.

Поради овие причини не може да се испита правилната примена на материјалниот пропис, поради што следува да се жалбата уважи, пресудата укине и врати на првостепениот суд на повторно судење.

Пресудата на Основниот суд во Винаца Прк.С.265/10 од 04.05.2011 год

Решено во Апелационен суд - Штип, на ден 23.08.2011 год. под Пркж.бр. 1034/11.

*

.-Нејавувањето на поканата на судот на полицискиот службеник кој го констатирал сторениот прекршок од обвинетиот, не значи и автоматски откажување на подносителот од барањето за поведување прекршочна постапка пред правосилноста на пресудата за прекршок.

О д о б р а з л о ж е н и е т о

Основниот суд во Винаца со обжалената пресуда Прк-С-155/2011 од 28.06.2011 год. обвинетиот М. А. од В. врз основа на чл.119 ст.1 т.11 од ЗП го ослободува од прекршочна одговорност за прекршок од чл.218 ст.1, а казнив по ст.4 од ЗБСП, бидејќи подносителот на барањето се откажал од барањето пред правосилноста на пресудата за прекршок. Одлучил трошоците на постапката да паднат на товар на буџетските средства.

Нејавувањето на поканата на судот на полицискиот службеник кој го констатирал сторениот прекршок од обвинетиот, според оцената на овој суд не значи и автоматски откажување на подносителот од барањето за поведување прекршочна постапка пред правосилноста на пресудата за прекршок. Ова од причина што полицискиот службеник не е подносител на барањето за поведување на прекршочна постапка ниту е овластен подносител, а во чл.80 од ЗП е наведено кој може да биде подносител на барањето.

Од увидот во списите по предметот видно е дека МВР - СВР Штип - ПС В. нема дадено до првостепениот суд ниту писмено, ниту усмено на записник пред судот изрично откажување од поднесеното барање за поведување на прекршочна постапка против обвинетиот М. А. од В. за прекршокот од чл.218 ст.1, а казнив по ст.4 од ЗБСП.

Во конкретниот случај првостепениот суд погрешно го ослободил обвинетиот Митко врз основа на чл.119 ст.1 т.11 од ЗП, бидејќи не

постои откажување од поднесеното барање за поведување на прекршочна постапка од страна на подносителот на барањето МВ –СВР-Шти - ПС- В.

Затоа првостепениот суд сторил и повреда на КЗ од чл.356 т.2 од ЗКП в.в. со чл.2 од ЗП.Ова повреда е од апсолутен карактер.

Во чл.229 од ЗКП в.в. со чл.2 од ЗП се пропишани кои мерки треба да ги преземе судот до колку уредно повиканиот сведок не се јави пред судот.

Поради овие причини не може да се испита правилната примена на матерјалниот пропис, поради што следуваше да се жалбата уважи, пресудата укине и врати на првостепениот суд на повторно судење.

Пресудата на Основниот суд- Виница Прк-С-155/2011 од 28.06.2011 год.,-

Решено во Апелационен суд - Штип, на ден 27.09.2011 год. под Прж.бр.1200/11.

===